

- 3) Sekretarz Komitetu,
- 4) członkowie, powoływani przez Prezesa Rady Ministrów w liczbie nie przekraczającej 60 osób.

§ 2. Członkowie Komitetu powoływani są przez Prezesa Rady Ministrów spośród wybitnych znawców podstawowych gałęzi gospodarki narodowej i specjalności technicznych na wniosek Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki, jak również Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Komunalnej, Górnictwa i Energetyki, Komunikacji, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Łączności, Obrony Narodowej, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Rolnictwa, Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczą-

go Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej, Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych i Zarządu Głównego Naczelnej Organizacji Technicznej.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Techniki, zainteresowanym ministrom oraz kierownikom urzędów centralnych i instytucji wymienionych w § 2.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 29 lipca 1960 r.

w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez administrację leśną.

Na podstawie § 2 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-9, poz. 84 i z 1957 r. Nr 63, poz. 384) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych uprawniony jest personel organów terenowych przedsiębiorstw lasów państwowych, parków narodowych oraz funkcjonariusze Straży Leśnej.

§ 2. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane tylko na podstawie imiennego upoważnienia, wydanego na piśmie przez przełożoną władzę

służbową i jedynie za oznaczone w upoważnieniu czyny z zakresu szkodnictwa leśnego i ochrony przyrody.

§ 3. Przełożoną władzą służbową uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego jest:

- 1) dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych dla podległych sobie pracowników administracji leśnej oraz funkcjonariuszy Straży Leśnej,
- 2) Naczelny Konserwator Przyrody dla pracowników parków narodowych.

§ 4. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane za czyny następujące w wysokości niżej podanej:

1. Wykroczenia przeciwko przepisom o szkodnictwie leśnym i polnym:

1) wydobywanie w lesie żywicy lub soku brzoźowego	}	mandat w wysokości 30 zł
2) nacinanie w lesie drzew lub ich uszkodzenie w inny sposób		(z wyjątkiem przypadków wyrządzenia większej szkody i zachodzącej wobec tego potrzeby dochodzenia odszkodowania)
3) niszczenie w lesie sadzonek lub mrowisk		mandat w wysokości 50 zł
4) zdzieranie kory z drzew w lesie		mandat w wysokości 20 zł
5) zwożenie do lasu kamieni, śmieci, nieczystości lub padliny		(z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt 1)
6) przechodzenie przez las w miejscach zabronionych		mandat w wysokości od 10 do 20 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia
7) przejazd przez las zaprzęgiem konnym i pojazdem mechanicznym w miejscach zabronionych		mandat w wysokości 15 zł
8) zbieranie w lesie w miejscach niedozwolonych lub też bez posiadania wymaganego zezwolenia kory, wiórów, darni, trawy, wrzосу, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców lub ziół		mandat w wysokości 20 zł
		mandat w wysokości 15 zł

Podstawa prawna: art. 9, 10 i 12 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. Nr 30, poz. 224).

2. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przeciwpożarowej:

1) porzucanie na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk oraz w odległości do 100 m od nich nie ugaszonych zapalek i niedopałków papierosów	mandat w wysokości 30 zł
(z wyjątkiem przypadków spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności)
2) rozniecanie na terenach wymienionych w pkt 1 ognisk, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tłących przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych	mandat w wysokości 30 zł
(z wyjątkiem przypadków spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności)
3) przejazd przez wymienione w pkt 1 tereny ciągnikiem bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami	mandat w wysokości 100 zł

Podstawa prawna: art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) w związku z § 1 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

3. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przyrody:

1) nabywanie roślin podlegających ochronie	mandat w wysokości 20 zł
2) zanieczyszczanie terenów parków narodowych i rezerwatów przyrody oraz otoczenia pomników przyrody	mandat w wysokości 10 zł
3) uszkodzanie rosnących w stanie dzikim roślin chronionych, nie powodujące ich zniszczenia	mandat w wysokości 15 zł
4) niszczenie gniazd ptaków, o ile dokonane zostało jednorazowo	mandat w wysokości 30 zł
(jeżeli wykroczenie dotyczy gatunku na danym terenie wyjątkowo cennego, podlega odpowiedzialności surowszej)
5) przebywanie na terenach objętych ochroną, na których obowiązuje zakaz	mandat w wysokości 10 zł
6) zrywanie lub usuwanie ze stanowisk (wykopywanie) rosnących w stanie dzikim chronionych roślin, dokonywane sporadycznie	mandat w wysokości 15 zł
(jeżeli czyn popełniono w celach zarobkowych, wykroczenie podlega odpowiedzialności surowszej)
7) wybieranie jaj z gniazd ptasich dokonywane sporadycznie	mandat w wysokości 20 zł
(jeżeli czyn posiada cechy procederu lub dotyczy gatunku wyjątkowo cennego na danym terenie, wykroczenie podlega odpowiedzialności surowszej)
8) dokonywanie w obiektach podlegających ochronie (parki narodowe, rezerваты przyrody, pomniki przyrody) zmian, jak np.:	
a) zrzucanie głazów w górach	mandat w wysokości 20 zł
b) niszczenie gleby polegające na zdarcie jej warstwy na powierzchni do 1 m ²	mandat w wysokości 10 zł
c) nacinanie kory drzew, obłamywanie gałęzi	mandat w wysokości 30 zł
d) płoszenie zwierząt	mandat w wysokości 10 zł
e) zakłócanie ciszy na terenach, na których wprowadzono taki zakaz, na obszarach wysokogórskich	mandat w wysokości 20 zł
f) zakłócanie ciszy na terenach, na których wprowadzono taki zakaz, na innych obszarach niż wymienione pod lit. e)	mandat w wysokości 10 zł
g) zanieczyszczanie wody, jeżeli nie odbywa się to sposobem przemysłowym na podstawie odpowiednich uprawnień	mandat w wysokości 20 zł
h) niszczenie skał przez robienie znaków lub napisów albo przez odłupywanie	mandat w wysokości 30 zł
i) niszczenie w jaskiniach tworów naciekowych	mandat w wysokości 30 zł
j) obozowanie poza miejscami do tego przeznaczonymi	mandat w wysokości 10 zł
k) prowadzenie handlu okrężnego w miejscach objętych takim zakazem	mandat w wysokości 20 zł
l) wzniesienie ognia, jeżeli nie spowodowało to szkód uzasadniających odszkodowanie i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności	mandat w wysokości 30 zł
l) używanie pojazdów mechanicznych i konnych poza drogami wyznaczonymi do tego celu	mandat w wysokości 20 zł
m) zbiór owoców roślin, runa w miejscach, w których jest to zabronione	mandat w wysokości 10 zł

Podstawa prawna: art. 28 i 29 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) w związku z rozporządzeniami, zarządzeniami i orzeczeniami wydanymi na podstawie art. 12—15 i 18 wymienionej ustawy, a także rozporządzeniami i zarządzeniami utrzymanymi w mocy zgodnie z art. 33 tej ustawy.

§ 5. Wpływy z mandatów karnych okręgowe zarządy lasów państwowych i parki narodowe powinny przekazywać na dochody budżetu terenowego właściwych terytorialnie prezydów rad narodowych powiatowych, miejskich w miastach stanowiących powiaty lub wyłączonych z województw oraz składać im miesięczne sprawozdania cyfrowe i krótkie sprawozdania opisowe z przebiegu wymierzania kar mandatowych. Sprawozdania obejmować powinny ilość mandatów nałożo-

nych, wykroczenia, za jakie je nałożono, oraz globalną kwotę ściągniętych mandatów.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 18 września 1952 r. w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez administrację leśną (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-86, poz. 1363 i z 1958 r. Nr 43, poz. 254).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kocioł*

390

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 listopada 1960 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 23 października 1956 r. w sprawie warunków używania samochodów ciężarowych i ciągników (przyczep ciężarowych) do przewozu osób.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie używania niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. z 1955 r. Nr 36, poz. 225 i z 1957 r. Nr 21, poz. 104 oraz Nr 49, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 23 października 1956 r. w sprawie warunków używania samochodów ciężarowych i ciągników (przyczep ciężarowych) do przewozu osób (Monitor Polski z 1956 r. Nr 93, poz. 1044 i z 1957 r. Nr 14, poz. 110) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) ust. 1 pkt 1 po wyrazie „wycieczka” dodaje się wyraz „przewóz pracowników do pracy i z pracy”;

b) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Sposób wypełniania kart drogowych i miesięcznych kart eksploatacyjnych samochodów ciężarowych używanych do przewozów wymienionych w ust. 1 określony jest w instrukcji stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.”;

c) dotychczasowe ust. 2, 3 i 4 otrzymują kolejną numerację 3, 4 i 5;

4) wprowadza się załącznik do zarządzenia w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 listopada 1960 r. (poz. 390).

INSTRUKCJA W SPRAWIE WYPEŁNIANIA KART DROGOWYCH I MIESIĘCZNYCH KART EKSPLOATACYJNYCH SAMOCHODÓW CIĘŻAROWYCH UŻYWANYCH DO PRZEWOZU OSÓB

1. Kartę drogową ciężarowego samochodu używanego do przewozu osób, określonego w § 4 ust. 1 zarządzenia, w części „B — wykonanie zadania” należy wypełniać w sposób następujący:

- 1) w rubryce 4 (nazwa ładunku i opakowania) wpisać rodzaj przewozu oraz liczbę osób przewiezionych w danej jeździe ładownej bez względu na to, ile z nich wysiadło lub wsiadło po drodze (np. przewóz do pracy 25 osób);
- 2) w rubryce 18, 19 i 20 wpisać ilość ton, wynikającą z pomnożenia liczby przewożonych osób przez średnią wagę 1 osoby 75 kg (np. 25 osób \times 75 kg = 1,9 t);
- 3) pozostałe rubryki wypełniać, jak przy przewozie ładunków;
- 4) w jeździe bez ładunku wykonanej w związku z przewozem osób (np. z powrotem do garażu po ich odwiezieniu z miejsca pracy lub odwrotnie w jeździe z garażu w celu ich przywiezienia do miejsca pracy) wpisać w rubryce 4 „jazda bez ładunku w związku z przewozem osób”.

2. W razie wykonywania przewozu osób wymienionego w § 4 ust. 1 zarządzenia samochodem ciężarowym używanym

również do przewozu ładunków należy sporządzać dla niego dwie miesięczne karty eksploatacyjne w następujący sposób:

- 1) na jednym formularzu miesięcznej karty eksploatacyjnej należy wpisywać z kart drogowych wszystkie wymagane według odpowiednich rubryk wyniki pracy przewoźowej pojazdu, tak jakby przewożono nim wyłącznie ładunki;
- 2) na drugim formularzu miesięcznej karty eksploatacyjnej należy w jej tytule dodać wyraz „przewóz osób” oraz wpisywać do niej z kart drogowych zsumowane dane tych pozycji karty drogowej, które odnoszą się do przewozu osób (jazdy bez ładunku i z ładunkiem — zgodnie z przepisami ust. 1 instrukcji), z tym że oprócz danych przewidzianych rubrykami należy wpisać na marginesie karty eksploatacyjnej łączną liczbę osób przewiezionych podczas jazd objętych daną kartą drogową.

3. W razie wykonywania samochodami ciężarowymi tylko przewozu osób należy sporządzać jedną miesięczną kartę eksploatacyjną tak jak dla przewozu ładunków, uzupełniając ją tylko w tytule wyrazami „przewóz osób” i wyszczególniając ponadto liczbę przewiezionych osób zgodnie z przepisem ust. 2 pkt 2 instrukcji.